

Lunana, un iak a l'escola / Lunana: A Yak in the Classroom

Direcció: Pawo Choyning Dorji

Països: Bhutan i Xina (2019)

Guió Pawo Choyning Dorji **Música** Yi Chen Chiang, Duu-Chih Tu **Fotografia** Jigme Tenzing **Interpretació** Sherab Dorji, Pem Zam, Gurung Ugyen, Tshering Dorji, Kelden Lhamo, Norbu Lhendup, Sonam Tashi Choden **Durada** 110 min **Gènere** Drama **Llengües** Butanès i anglès, amb subtítols en català

Sinopsi

Lunana, un iak a l'escola segueix la història d'un jove mestre que somia emigrar a Austràlia per convertir-se en cantant. En canvi, és assignat a una escola al poble més remot del nord de Bhutan, on inesperadament forma un fort vincle amb els nens locals i troba la felicitat. (elseptimoarte.net)

Crítica

Com és “Lunana, un iak a l'escola“, la pel·lícula de Bhutan que és la gran sorpresa dels premis Oscar 2022

L'òpera prima de Pawo Choyning Dorji va aconseguir la proesa d'estar entre les cinc nominades a la millor pel·lícula internacional.

Lunana, un iak a l'escola és una pel·lícula de Bhutan, un petit país ubicat a la serralada de l'Himàlaia. Amb 800.000 habitants i amb prou feines un grapat de sales, té una indústria audiovisual mínima. De fet, el film de Pawo Choyning Dorji és el segon en la història d'aquest regne a ser enviat a competir per l'Oscar (el primer havia estat *The Cup*, de Khyentse Norbu, el 1999)

Estrenada l'octubre de 2019 al Festival de Londres, *Lunana, un iak a l'escola* va ser enviada a l'Oscar el 2020, però va ser rebutjada per l'Acadèmia per qüestions reglamentàries. Els bhutanesos -que clarament no tenen gaires títols per oferir- van insistir-hi el 2021 i, aquesta vegada sí, el film va ser acceptat. I no només això: finalment va acabar entre les cinc candidates deixant de banda favorites com l'alemanya *El hombre perfecto*, de Maria Schrader; l'austriaca *Great Freedom (Gran libertad)*, de Sebastian Meise; la belga *Un pequeño mundo*, de Laura Wandel; l'espanyola *El buen patrón*, de Fernando León de Aranoa; la finlandesa *Compartimento N° 6*, de Juho Kuosmanen; la francesa *Titane*, de Julia Ducournau; la iraniana *Un héroe*, d'Asghar Farhadi, o la mexicana *Noche de fuego*, de Tatiana Huezo.

Lunana, un iak a l'escola narra la història d'Ugyen Dorji (Sherhab Dorji), un jove professor el somni del qual en veritat és establir-se a Sidney, Austràlia, i convertir-se en cantant. En l'últim dels cinc anys de contracte amb el govern, aquest noi de vint anys és enviat a la Lunana del títol, una població de tot just 56 habitants ubicada en plena Himàlaia. Entre els seus pocs estímuls pedagògics i la seva aprensió a les altures, el cínic docent no té cap interès a deixar la gran ciutat de Thimbu, la seva estimada àvia, la seva xicota i els seus amics per viatjar una setmana (primer en furgoneta i, després escalant durant uns quants dies directament a peu) fins a aquest llogaret al mig del no-res. Però la seva actitud negativa començarà a canviar quan descobreixi que per a aquesta comunitat la seva arribada és gairebé una aparició divina. En una escola tan austera on no hi ha ni pissarra, els nens i nenes l'esperen amb avidesa perquè volen saber més que com ser pastors de iacs.

Tot servit, doncs, per a una *feel-good movie*, un *crowd-pleaser* amb cançons i una continguda història d'amor construït amb senzillesa i noblesa, sense estridències ni adelitaments. Un cinema cristal·lí que aposta per connectar de manera directa amb els sentiments més purs de l'audiència (de fet, va guanyar diversos premis del públic en diferents festivals). En aquest sentit, aquest en molts sentits miraculós film nepalès compleix amb escreix amb el seu objectiu.